

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.

Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2, — met vooruitbetaling.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—

Afzonderlijke nummers fl. 0,20.

BUREAU VAN DIT BLAD.

PLEIN VAN PIETERMAAL, N° 129

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.

Su prijs di abonnement ta fl. 2, — pa tres luna pagar pa dilanti.

Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire, Aruba fl. 10.— pa anja.

Un number só fl. 0,20.

Curaçao, 8 April.

Per aspera ad astra.

Een moeder bad aan de wieg van haar kind, en haar gebed was zoo vurig en dringend, dat het een engel uit den hemel lokte, die haar vroeg wat zij voor het wicht begeerde.

— Dat het nimmer wete wat lijden is, stamelde de moeder.

— Deze wensch kan in den hemel niet verhoord worden, antwoordde de engel. Mogelijk dat een macht uit lagere sfeer u ter wille is. Maar denk na; weet wel wien gij inroept en wat gij vraagt.

De vrouw, rijker aan volharding dan aan wijsheid, bleef aandringen, totdat zij gehoor vond bij een der dienende geesten, die het rad der wereldsche Fortuin wentelen. Hij naderde haar in de gestalte van een Fee.

— Fortuna, sprak zij, heeft goedgunstig besloten u ten dienst te staan. Maar spreek uw wenschen zeer duidelijk en in strikt bepaalde bewoordingen uit. Want mijn patrones is blind. De gevolgen van hetgeen zij schonkt doorschouwt zij evenmin als gij, menschenkinderen.

Zij geeft in den blinde, maar stelt zich niet aansprakelijk voor de uitwerking van haar gaven. De noodzakelijke gevolgen blijven voor uwe rekening. Velen heeft de vervulling hunner wenschen berouwd. Dan lacht Fortuna, want de vervloekingen der teleurgestelden raken haar niet. Wilt gij tijd om te overwegen?

De moeder, bevreesd dat de goede kans haar zou ontsnappen, dacht niet na en haastte zich om het woord uit te spreken:

— Ik wensch dat mijn kind van ziekte en lichamelijke kwellingen verschoond blijve.

Het kind met haar tooverstok aanrakend, sprak de Fee:

— Dit lichaam zij ongenaakbaar voor de smart. Geen ziekte, geen honger, geen dorst, geen pijnlijke zinsaanvoelingen zullen het treffen van de wieg tot het graf.

Daar ontwaakte eenig nadenken bij de moeder, en stontweg begon zij te onderhandelen:

— Tot het graf, zegt gij. Maar gij weet toch ook wel, goede Fee, dat in het woord "graf" een kwade betekenis schuilt. De gedachte aan den dood is op zich-zelve een pijniging.

— Ik loof uwe omzichtigheid, moeder. Nu dan: dit kind zal nimmer aan dood of doodsgevaar denken. Alles om zich heen zal het zien sterfen en vergaan. Maar het denkbeeld, dat aan zijn eigen bestaan eenmaal een eind moet komen, zal nimmer in hem opkomen.

— Goed, bedong de moeder. Maar het lijden bestaat niet enkel in lichamelijke aandoeningen. Er zijn zielsmarten, die 't geluk vergallen. Teleurstellingen van allerlei aard...

— Gij eischt veel. Maar aan wie veel vraagt, wordt veel geschonken; en wie Fortuna bij de slip van haar kleed heeft gevat, doet wijs met haar niet los te laten. Welan dan! Dit kind zal geen illusien kweeken. Het zal nimmer pijnljk ontwaken uit een vluchtigen liefdedroom. Geen eerbucht zal hem jagen, geen nijd zal hem 't hart doorpriemen, geen twijfel zal hem 't gemoed verscheuren. Zijt ge nu tevreden?

— Maar hoe kan een mensch volkomen gelukkig zijn, als hij talloos lijden om zich aanschouwt, als de afschuwlijke armoë overal de handen naar hem uitsteekt, als hij bij elke schrede ellende ontmoet?

— Vrouw, gij eischt bijna 't onmogelijke. Maar 't geschiede! Dit hart zal nimmer pijnlijk samenkrimpen door de beroering met anderer lijden. Deze mensch zal niet gevoe-

len wat het zeggen wil eindloos jammer bij te wonen en niet bij machte te zijn om het miljoenste part ervan te lenigen. Gij hebt gelijk: mededoogen is een ware kwelling.

Het gelukskind groeide op en werd... een idioot Fortuna heeft strikt haar woord gehouden. Als later de menschen hare gaven vervloekten, zoals deze moeder weldra deed, vermeit zij zich in de ironie des lots, den eenigen troost, dien zij in hare blindheid smaakt.

Zij is blind. Maar even blind zijn haar aanbidders, die niet willen inzien, dat het lijden een noodzakelijke voorwaarde des levens is,—dat wil zeggen van het leven zooals het door 's menschen schuld is geworden. Te beweren dat de menschheid oorspronkelijk tot lijden zou geschapen zijn, dit staat in schreeuwende tegenspraak met de volmaakte goedheid des Scheppers. Het lijden is een kwaad; en evenals elk kwaad, is het een gebrek, een bederf van iets oorspronkelijk goeds, te voorschijn geroepen door, tot op zekere grens toe en buiten God om, vrij werkende invloeden. Het lijden is inderdaad onnatuur, maar in de gegeven omstandigheden is het tot een tweede natuur geworden, waaraan geen sterveling ontsnapt. Het lijden is mitsdien iets specifiek menscheijks, en om buiten dat specifiek menscheijks te blijven, zou iemand moeten beginnen met, als een voor alle indrukken verstompte idioot, lager nog te staan dan de tot den rang van bewuste wezens opgeklommen dieren.

Zoo is lijden voor iederen mensch weggelegd. Hier wordt geleden door eigen schuld, ginds door de schuld van voorzaten. Hier voor eigene rekening, ginds als de tol, dien het individu betaalt voor het burgerschap van een volk, van geheel het menschedom. Nu met het lichaam,

dan met de ziel. Meestal met beiden tegelijk. Gelukkig in gestadige afwisseling, nu van dit, dan van dat. Gelukkig, want één wisselend lijden, geheel een leven lang, zou onlelijk wezen.

Iedere mensch wandelt zijn kruisweg; iedere mensch doorleeft zijn Golgotha. Niet op allen drukt het lijden even zwaar. Niet allen kunnen evenveel dragen, niet allen hebben evenveel noodig. Maar van de wet van 's menschen tweede natuur ontkomt geen enkele. Ook komt het niet hoofdzakelijk op de soort en de zwaarte van het lijden aan. 't Is niet de vraag *wat* de mensch lijdt, maar *hoe* hij lijdt.

Eens torsten drie menschen hun folterpalen. Vooraan ging een, wiens kruis zwaarder dan lood was. Geen wonder, 't woeë met het wicht van de schuld, door miljoenen bij miljoenen menschen gedrukt, druzonden van verleden en toekomstige jaren opgestapeld. Zulk een last te dragen vernag niemand, en door zulk een zielelijden verzwaaide lichaamspijnen in een zoo verheven stemming te *doorstaan*, wordt niemand opgelegd. Alleen Hij die, hoewel ~~God, als mensch wilde lijden, was~~ tegen zulk een taak opgewassen.

Achter Hem kwamen twee anderen. De een het beeld van den verstokten zondaar, die in de doodspijn nog galgenhamor dreef. Diens lijden had, naar menscheijks inzicht, het doel gemist. Dan een derde kruisdrager, die zijn smarten zoo doorstond, dat hem de verzekering gewerd: „Heden zult gij met Mij in het Paradijs zijn.”

Deze bootvaardige lijder aan het kruis is voor mij immer een voorwerp van de innigste liefde. Als ik het lijden van den Godmensch overweeg, dan ontzinkt mij vaak de moed om er met mijn ontzenuwden wil en met mijn zwakke krachten een voor-

FEUILLETON.

EL A BOLBÉ.

Tabata Domingo di Rama, un dia boenita, ma na Noordost di Alemania casi naturaleza na a lamanta ainda for di frialdad di último dianan di anja.

Dilanti porta di su cas, tabata sinta un curtidor di cuero, un homber di su setenta anja coe un cara flacoe i sombria. Su mujer ta ocupá den kamber i na un mesa den hoeki un mucha muger di mas ó menos binti anja ta drecha algun rama di coco.

“Si é por a bini noema despues di Domingo di Rama, Ana,” es muger bieuw dici dirigiendo su bista na un bentana, oenda su esposo ta sinta.

Es un, koe nan no ta contentoe coe su binimentoe ta único jioe di es homber bieuw. E ta bini di prison, oenda el a pasa un dos anja. El a bandona cas di su tata, frecuente mal compaña i pa falta di placa el a bira un ladrón, motiboe koe é mester a sufri un castigoe bergonzoso.

Tabata un golpi duroe pa su tata i tambe pa es mucha muger koe tabata criá huntoe coe né den cas. Su tata a bira mas triste koe antes. Su mama a drama masjar lágrima na scondir, é tabata temé pa su esposo i Ana a bira

muda i serio. E i Georg tabata stima otro un dia di toer nan coerazon, i nan tata lo a doena nan consentimentoe coe gustoe, pasobra Ana tabata un bon mucha i tambe coe algun placa. Segun intencion di nan tata ta un asuntoe caba. “Bo mester ta contentoe koe es cos ai a socedé promé di casamentoe,” nan a bisa es mucha i é mester a keda ketoe. Solamente ún tabatin, koe no por a tendé ningun hende papia maloe di Georg; tabata su wela. Ma su tata i su mama no tabata corda es koe es muger bieuw tabata corda; nan tabata soporta nan berguenza, i hasta nan no tabata papia coe otro riba djé.

“Mara koe é no bini ainda,” e mama tabata bisa, na momentoe koe es jioe tabata bira skina di nan caja.

Ora el a mira su tata tabata sintá riba un banki, el a keda para, el a pasa su mán den su cabei i el a camna purá bai cerca djé.

“Bon dia, papa.”

Es homber bieuw a lamanta para i keda mira su jioe fiho den su cara. “Drenta,” é dici lacónicamente, “no tin mester koe hinter mundoe ta testigoe di nos berguenza.”

“Georg,” e mama dici, ora nan dos a dreña. Ana tambe a lamanta para, ma ningun di nan dos a bai contré.

“Si, Georg,” e jioe dici coe na boz temblando. Mama kier doena mi manoe di djé mas?”

Coe un cara sustá es muger bieuw a saca su manoe. Ana tambe a haci un movicion, ma parcé Georg no a riparé.

“Bai sinta,” es tata dici coe né coe un tono brutoe. “Ana lo doena bo algo di come, i lo bo no falta un cama tamtem bo aki den, di otro manera...”

“Di otro manera bo no tin nada pa mi,” es jioe dici despues koe el a sinta na mesa coe su cara na suela.

“Kiko, bo a spera otro cos anto?”

“Nada, mi sabi koe mi no por kita di socedé loké a socedé caba i koe bo no ta keré na promesa. Ma como aki ocho dia mi por bolbé bai cerca mi baas, mi kier a bini aki promé. No spanta, lo mi no keda largoe aki. Mi tambe a corda... Ma oenda gran mama ta?”

“Ta diez cuater dia koe el a moeri?”

“El a moeri? Mi wela?” es jonkman a bira páldio manera morto, el a tapa su cara coe su manoe i el a coeminsa jora. “Awor mi ta desca koe mi no bolbé,” é dici por fin.

“Oenda bo ta bai?” Ana a puntrá ora su mama tabata sali.

“Na coesjina.” Un momentoe despues hende tabata tendé é borota coe wea i panchi, ma é tabata haci esai solamente pa koe é por jora na su gustoe. Es homber bieuw tabata bati coe su dede riba glas di bentana, como senjal koe é ta di mal humor i el a sali bai,

Georg i Ana a keda sol, é tabata ocupa coe su rama, mientra é tabata mira tristoe su dilanti.

“Gran mama no tabata maloe muchoe largoe,” Ana a coeminsa por tin; ma den último tempoe el a bai masjar atras. Semper é tabata papia di bo i toer dia é tabata puntra ki dia bo ta bini.”

“Mi ta gradici bo,” é dici.

“Pakiko?” é tabata puntra admira.

E no a respondé, ma el a cohé un rama di coco i tabata drai é den su dede.

“Cuanto tempoe koe mi no a cohé un cos asina den mi mán,” é dici “I bo ta adorna bo camber ainda coe rama di dia di Domingo di rama?”

“Semper,” es moza a respondé. “Ta hopi anja koe mi ta haci. Es tempoenan ai nos tabata mucha, koe nos tabata toema rama.”

“Mi ta corda. I despues tambe koe nos a bira grandi, té dia...”

“Té dia koe bo a bai. Es último domingo di rama tempoe tabata mes boenita koe awé.”

“Si, bo tabatin un bistir blauw.”

“Su anochi bo a puntra mi, si mi tabata stima bo i mi a respondé bo. Nos a parti nos ramanan. Mi a tené un rama grandi. Ta pa kende es aki? bo a puntra. Ta pa es un koe mi ta stima mas koe toer cos den mundoe, mi dici, i mi a doena bo é.”

beeld tot waardig en vruchtdragend lijden aan te ontleenen.

Maar zie, in dien misdadiger erken ik mijns gelijke. Zóó als hij zijne smarten droeg, zoo kan ik het ook, moet ik het ten minste kunnen. Hem redde één stonde van diep berouw, één schuldbekentenis, één geloofsbelijdenis aan den God-mensch in diens diepste vernedering afgelegd, één acte van onvoorwaardelijke overgaaf. Wat die man kon, dat kan ik met Gods hulp ook, en de tijd schijnt mij vergund om het meermalen te herhalen.

Zoals alle voorvallen der gewijde geschiedenis, is vooral het lijden van Christus een diamant met veel facetten. En voor mij gaan onder al die facetten oneindig verkwikkende stralen uit van de in enkele sobere bewoordingen meegedeelde episode van den "goeden" moordenaar.

Lijden 's menschen tweede natuur, is een sombere waarheid. En lijden tot de dooflerop volgt, dat is een nog somberder waarheid. Het leven een bonte afwisseling van allerhande ziels- en lichaamslijden — weliswaar door menige verkwikkende tong afgebroken. Maar dat ten slotte het lijden toch immer weder op den voorgrond treedt, totdat de dooflerop volgt, deze waarheid, ofschoon niemand haar betwijfelt of weersprekt, kan nooit te vaak aan ons verwijfd en lijdensschuw geslacht in de ooren worden geschreeuwd.

Onze voorouders, meesters in de kunst om klankvolle spreken te bedenken, verzonnen het devies *par aspera ad astra*. Door de overzetting: "van lijden tot heerlijkheid" verliest het in waarde. Het betekent woordelijk: "Langs doornpaden naar de sterren." En nu weet ieder wel dat de doornpaden hier op aarde liggen. Dat de eenige weg om uit het lijden tot waar en duurzaam geluk te geraken alleen door de poort des doods voert, dit is de groote waarheid, die in het rouwbedrijf der Christenheid en de onmiddellijk daarop volgende jubelzangen van het Paascheest verkondigd wordt. Aan het einde van den doornigen weg staat de Dood. Op diens aanraking veranderen de bloedende wonden van de eenen in geurige rozen, en die van de anderen in ongegeneeslijken kanker.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Gouvernementsbesluiten.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 31 Maart jl., No. 181, is aan

"Pakiko bo ta repiti mi toeres cos nan ai?" é dici commmové. "Bo ta keré, cas ajá oenda mi tabata, mi no tabatin basta tempoe pa corda loké mitabatin i loké mi a perdé? Mara mi no a bolbé! Mi no sabi cual di boso dos ta mas cruel, bo of papa!"

Su cabez a zak riba su pechoe. Un momentoe e moza a keda miré ketoe, despues el a bai cerca djé i el a poné un rama riba su man. "Kiko esai ta nifica?" el a puntra poco serio.

"Loké é tabata nifica es dia," es moza a respondé. "Mi ta doena es rama aki na es hende koe mi ta stima mas den mundoe, i si bo ta stima mi mescos koe promé, coe gustoe lo mi kier sigi bo i bira bo esposa." Un momentoe el a keda mira es moza manera é ta ciegos, despues el a primié na su coerazon i el a coemiza jora. No tabata lagrima di un mucha, ma di un homber.

"Bo a keré anto koe lo ta otro manera?" es moza tabata puntra.

"Semper mi a considera bo pa di mi, i como mi sabi, koe mi ta di bo, otro por papia kiko koe nan kier. Ora bo a bini, mi tabata corda, koe lo bo stima mi ainda."

"Bo kier anto koe despues... koe mi moenstra koe mi no ta un hende perdí...."

"No despues. Awor mi kier bira bo muger, pasobra awor bo tin mester di un judanza. For di awor mi ta dispuesto pa sigi bo oenda koe bo kier."

Ningun di nan dos a tendé koe porta a habri. Es tata bieuw tabata pará nan tras. "Com! Kiko!" el a grita.

den Heer D. B. CASTILLO, onderwijzer aan de Openbare Meisjesschool alhier, tot herstel van gezondheid, twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

Bij Gouvernements-beschikking, dd. 4 dezer maand, No. 190, is aan den Heer R. L. HASSELL, onderwijzer op Saba, tot herstel van gezondheid, een binnenlandsch verlof voor den tijd van twee maanden, verleend.

Kerkelijke berichten.

De reis van Z. D. H. Mgr. J. J. A. VAN BAARS naar de Bovenwindse eilanden is nader bepaald op Donderdag den 14den April. Tijdens de afwezigheid van den Apostolischen Vicaris is de Zeer Eerwaarde Heer C. BLOMERDE, Rector van het St. Elizabethsgasthuis, belast met het bestuur van het Curaçaosche Vicariaat.

Havennieuws.

De Hoogedel Gestrenghe Heer Gouverneur der kolonie bracht laatstleden Maandag omstreeks 10 uur in den morgen een bezoek aan het Italiaansche oorlogsschip *Etna*. Bij de aankomst van ZHEG. loste de *Etna* de gebruikelijke saluutschoten, welke door het Waterfort beantwoord werden. 's Avonds gaf de Hoogedel Gestrenghe Heer Gouverneur, en Dinsdagavond de Heer H. DA COSTA Gomez, Vice-Consul van Italië, een diner ter eere der Italiaansche marine-officieren, en Donderdagmorgen vertrok de *Etna* van hier met bestemming naar St. Lucie en de havens van Brazilië en Peru.

Een schip, dat komende van Pto. Cabello in het begin dezer week hier aankwam, onderwierp zich aan de quarantaine-bepalingen en liep dien-tengevolge de Caracas-baai, aan welke het quarantaine-établissement gelegen is, binnen. Er bevinden daar nu 51 personen in quarantaine.

Zoals wij verleden week mededeelden, is de Heer LEON V. LEYBA, Consul van Zweden en Noorwegen op ons eiland, laatstleden Zaterdag naar Europa vertrokken. Bij zijn vertrek belastte hij den Heer A. J. B. LEYBA gedurende zijne afwezigheid met de waarneming van het Consulaat.

Posterij.

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven:

Johana Agustina, Guiseppa Antonini (?), Fructuoso Alvarez. Rafael

"Kiko esai ta nifica?" Ana dici coe un wovo briljante; "koe mi kier bira su esposo!"

"Boso kier anto?" I ora nan toer dos a confirma nan palabra, el a cohé nan manoe; "mi Dios!—Mama, Mama! Bini aki!—jioe, si awor bo no bira un hende honrado!..."

"Lo mi bira, pápa! mi ta priminti bo, dilanti Dios!"

Atardi es dos hobennan a bai bisita graf di gran mama; nan mama tabata mira nan, un risa di fortuna a presenta riba su cara i lagrima di legria a jena su wovo.

"Nos Georg ta uu mucha balente," e mama dici.

"Locura," e tata bieuw dici. "Un homber honrado é mester bira, un homber koe lo ta digno di Ana!"

El a coemiza tosa falso; é no kier a reconocé ki un sintimentoe a desperta den su coerazon pa su jioe.

Georg i Ana tabata para na es graf. Nan a reza huntoe.

"Domingo di rama lo keda pa nos fiesta di mas grandi; no ta berdad, Georg?" es moza dici.

"Domingo di rama!" es jonkman a repiti. "Bo a korda bon kiko ta nifica, bira esposa di un koe tabata ladron?"

E tabata mira es jonkman coe un wovo.

"Mi a corda riba toer cos. Nos lo juda i sostené otro i mi no ta temé koe lo bo bira atrobé un bon hende!"

Es jonkman a primi un zoenchi riba frenta di es moza i dici: "Mi ta hura bo, awor mi ta keré na mi combersion!"

M. Arellano, Carmelo Alvarado, Herase De Jongha, Fernando Diaz, L. Ferdonk, H. Fracey, Femistocles Garcia S., Jana C. Hidalgo, Samuel Maduro, Anton Marchena, Zenovia Nicolas, Morri Penso, C. W. Pietersz Sz., Luci Reo, Magdalena Rojer, José Manuel Rios, Eloisa Schotborg, Giovanni Tavarone, James van Utrecht.

Niet voor verzending vatbaar de volgende onafgekeurde drukwerken: Salsman Pereira en J. Ma. Betancourt, beide bestemd voor Trinidad.

De Gouverneur Van den Brandhof zal Donderdag den 14den April naar de eilanden St. Martin N. G., St. Eustatius en Saba vertrekken. De mails worden op den vertrekdag des namiddag ten twee ure gesloten.

Onderwijs.

Zijn wij goed ingelicht, dan zal binnenkort een nieuw leerboek voor de Spaansche taal op ons eiland in het licht verschijnen. Door een in de Spaansche taal zeer bekwaam vakonderwijzer alhier, tot het mededeelen van wiens naam wij vooralsnog niet gerechtigd zijn, is dit nieuwe leerboek samengesteld volgens de nieuwste methode, die in den laatsten tijd bij het aanleeren van vreemde talen gebezigd wordt. Met belangstelling zien wij de uitgave van bedoeld leerboek te gemoet.

Ongelukken.

Zondagmorgen vond men op een schip, dat hier in de haven lag, een der matrozen dood in zijne slaapplek. 's Avonds te voren was hij gezond naar bed gegaan en men kon ook geen oorzaak aangegeven van dezen plotseligen dood. In den vroegen morgen van Maandag werd het lijk te Pietermaai begraven.

Vaccinatie.

Niettegenstaande de geruststellende berichten uit Venezuela ontvangen, lieten zich nog velen laatstleden Dinsdag en Woensdag bij de daartoe aangeboden gelegenheid inenten. De volgende week zal wederom op twee later te bepalen dagen door den Stadsgeneesheer geëgenheid worden gegeven tot vaccinatie.

Een wederwoord.

Een artikel voorkomende in *El Imparcial* van 5 April ll. noopt ons, hoe ongaarne ook, nog eens terug te komen op de zaak der St. Jozefsschool. Wij zijn echter zoo vrij vooraf te constateeren, dat in bedoeld artikel het goed recht, hetwelk wij verdedigden, niet is aangerand; alleen de wijze, waarop die verdediging geschiedde, maakte een punt van bespreking uit.

Het gaat dus over bijzaken. Toch moeten wij hier aanstonds bijvoegen, dat door *El Imparcial* een naam in het geding gebracht is, welken wij niet genoemd hebben en de zeer vertrouwbare, wij kunnen ze bijna gelijkstellen met officieuze, inlichtingen welke wij ontvingen, hebben bewezen dat wij zeer voorzichtig handelden, toen wij geen bepaalden persoon met naam en toenaam aanwezen, zooals *El Imparcial* wel deed.

Immers de Weledel Gestrenghe Heer Procureur-Generaal, welken *El Imparcial* meent, dat wij bedoeld hebben, heeft nooit een verbod als waarover wij spraken gegeven. Wel heeft ZWEG. bepaald, dat de jongens der St. Jozefsschool slechts voor een gedeelte, het stille namelijk, van den openbaren weg te Pietermaai gebruikt mochten maken, en dit met recht. Het drukke gedeelte werd uitgesloten, omdat daar ongelukken konden voorkomen, en wie zal nu aan de politie het recht ontkennen om te waken, dat er geen ongelukken gebeuren? Wij niet; dat toch is juist haar plicht! Is er dus bij de St. Jozefsschool een ander verbod dan dat van den Weledel Gestrengen Heer Procureur-Generaal ontvangen, dan kan in geen geval daarvan een verwijt worden gemaakt aan het Hoofd onzer politie en wij voor ons zijn het allerminst geneigd

die onrechtvaardigheid te begaan, Hoogst waarschijnlijk heeft *El Imparcial* zich laten leiden door het woordje *hooge*, dat wij bij *politie-autoriteit* plaatsten, en doordat wij terloops herinnerden aan „de politie-verordening, waarbij het verboden is op de openbare straat muziek te maken zonder vergunning van den Procureur-Generaal."

Wien wij dan wel bedoeld hebben? Niemand zal ons verplichten dit in het licht, waarin de zaak thans staat nog openlijk te zeggen. Wij hebben de vorige week de zaak *objectief* beschouwd en die *objectieve* beschouwing is ook door *El Imparcial* niet aangevallen; het komt ons thans voor, dat een samenloop van omstandigheden, waaraan misschien niemand schuld heeft, de zaak heeft doen zijn, zooals zij zich *objectief* voerde, en men bedenke wel, wij hebben niets anders gedaan dan de zaak besproken, zooals zij voor ons lag. Zou toen iedereen besloten hebben, dat de autoriteit, van wien het verbod uitgegaan was, faalde, de schuld der autoriteit moet thans erkend worden als niet bestaande, omdat omstandigheden in het spel zijn geweest, welke niemand, ook de autoriteitspersoon in kwestie niet, heeft kunnen voorzien.

Na al het bovenstaande behoeven wij, dunkt ons, niet verder in te gaan op hetgeen *El Imparcial* schreef. Alleen stippen wij aan, dat de bepaling: *ter gelegenheid van zeker goudsdenstijg feest* slechts aangaf omstreeks welken dag de bedoelde muziek gehoord werd en geen hatelijkheid aan het adres der Israëlieten bevatte, zooals *El Imparcial*, misschien de kracht der Hollandsche zegswijze missend, het doet voorkomen. Of zou *El Imparcial* ons willen verplichten den juisten datum der Israëlietische feestdagen te weten?

Wat verder wordt ten beste gegeven over de opoffering, welke een "Ministro del Altar" zich moet getroosten, gaan wij stilzwijgend voorbij. Indien wij er bij bleven stilstaan, zouden wij misschien noodzaak worden terug te trekken, wat wij eens vroeger schreven, namelijk dat *El Imparcial* gedurende zijn drie en twintigjarig bestaan altijd even *ridderlijk*, altijd zijn *oorsprong van goeden huize* verradend, gestreden heeft voor de belangen van Curaçao.

En nu vertrouwen wij de zaak verder toe aan het onpartijdig oordeel der lezers en laten wij hen voor zich uitmaken, wie niet met de vereischte kalute is te werk gegaan, *El Imparcial* van 5 April of de *Amigoe di Curaçao* van 2 April laatstleden.

Een verzoek.

In den laatsten tijd kwamen bij ons van een paar kanten berichten in over het niet tijdig ontvangen onzer courant. Wij hebben onderzocht en het is ons gebleken, dat omstandigheden geheel buiten ons daarvan oorzaak waren. Toch verzoeken wij onzen abones beleefdelijk ons er van in kennis te willen stellen, wanneer des Zaterdagavond omstreeks acht uur de *Amigoe di Curaçao* aan het opgeven adres nog niet is bezorgd. Op dat uur kan onze courant zeker in het bezit zijn van iedereen, bij wien zij afgegeven moet worden. Wij doen dit verzoek om afdoende maatregelen te kunnen nemen ter voorkoming van bovenbedoelde vertraging.

CORRESPONDENTIE.

H. te C. Hoe gaarne wij U in elk ander geval de gevraagde plaatsruimte zouden toestaan, meenen wij dezen keer onze kolommen niet te kunnen openstellen voor de polemiek, die U voeren wilt. Wij hebben van den beginne besloten op bedoeld schrijven geen acht te slaan en wij zijn in dat voornemen bevestigd, nu personen, die in dat schrijven het meeste belang moesten stellen, ons verklaard hebben, dat volgens hunne meening, welke trouwens ook de onze is, die artikelen zich zelve weerleggen en voor den lezer verre van verkwikkelijk zijn. Wij wenschen daarenboven onze lezers geen getuige te doen zijn van een pennestrijd, die geen nut heeft, en waarbij Uw tegenpartij misschien in de noodzakelijkheid zou komen om van

oneerlijke wapenen gebruik te maken, in het hanteeren waarvan zij reeds groote bedrevenheid heeft getoond.

Red. Amigo.

NEDERLAND.

Inhuldigingsfeesten.

Door de commissie, uit het hoofdcmité voor de inhuldigingsfeesten in den Haag, belast met de regeling en voorbereiding der schoolfeesten is aan 75 hoofden van scholen van O. en B. onderwijs, alsmede aan het onderwijzend personeel dier scholen een in kleuren geteekend plan toegonden voor een groot schoolfeest te geven op 12 September in het Malieveld. Zoowel uit Keulen, Dresden, als uit Londen had de commissie belangrijke mededeelingen ontvangen betreffende aldaar uitnemend geslaagde in 'topenbaar gegeven schoolfeesten. Zoo was bij gelegenheid van het 50-jarig regeringsjubileum van de Koningin van Engeland in Mei 1887 een gedeelte van Hyde-park afgesloten en werden in dat afgesloten deel tien tenten van 140 bij 40 voet, benevens de noodige kleinere tenten opgericht. Aldaar kwamen bijeen meer dan 28,000 jongens en meisjes, gekozen uit de Londensche openbare en bijzondere scholen (in het geheel van 535 scholen). De kinderen werden verzameld voor Zuidelijk Londen te Birdcage Walk en voor Noord-Londen in Regents Park. Bij die gelegenheid werden 40,000 jubileum-bekers uitgereikt en kwam H. M. de Koningin dat feest met haar tegenwoordigheid opluisteren. De commissie had bij de voorbereiding op het oog aan de geheele schoolbevolking in de residentie een feest te schenken en dien dag te doen zijn, dat de heugenis er van langen tijd zal nawerken.

Het schoolfeest zal tweeledig zijn, nl. voor de kinderen van 6 tot 9 jaar in de school en van 9 tot 13 à 14 jaar buiten de school. Twintig duizend kinderen zullen worden onthaald, waarvan dertienduizend vijf honderd (13,500) in het Malieveld zullen bijeen zijn. In drie of vier afdeelingen vereenigd, zullen, door muziek voorafgegaan, de kinderen, allen van oranjevlaggetjes voorzien, naar het Malieveld trekken.

De Maliebaan zelve zal in drie vakken, op een plattegrond aangeduid met een oranje, een wit en een blauw vak, verdeeld worden; ieder vak zal minstens 20 scholen bevatten. In het midden van ieder vak zal een muzikant worden geplaatst, terwijl elk vak in twee deelen zal zijn gesplitst door een doorlopende dubbele bank.

Alle kinderen zullen een herkenningsteeken dragen in verband met het vak (oranje, wit of blauw) waartoe zij behooren en met vermelding van het nummer der school.

Een comité van 120 dames zal worden uitgenoodigd om aan de kinderen ververschingen uit te reiken, waartoe aan twee zijden der Maliebaan twaalf tafels van ± 18 meter lengte zullen worden geplaatst, alwaar iedere school berekend op een getal van 200 kinderen gedurende 20 minuten de ververschingen zullen bekomen. Bij hun vertrek zal aan al de kinderen een sierlijk geëmailleerde beker worden uitgereikt, aan de eene zijde voorzien van het por-

tret van H. M., aan de andere zijde van het Rijkswapen.

Aan den Minister van Binnenlandse Zaken is inmiddels vergunning gevraagd om voor dat doel (evenals dit in het buitenland plaats had) de Maliebaan van een kleine omheining, nl. 1.40 M. als maximum, te voorzien in het belang van de orde en de veiligheid der kinderen, en die tevens niet te hoog is, dat de ouders der kinderen, alsmede alle belangstellende getuigen kunnen zijn van de feestviering.

BUITENLAND.

Italië.— Reeds jaren geleden werd door de regeering een onderzoek gelast naar den economischen toestand des rijks. De uitkomsten waren verschrikkelijk en men dacht er niet aan het rapport publiek te maken. Toch zijn de bijzonderheden, daarin voorkomende, bekend geworden en in een Romeinsche correspondentie lezen wij eenige dier bijzonderheden, welke een rilling door de ledematen doen gaan. De schrijver noemt niet ten onrechte het geheime stuk de martelaarsgeschiedenis van den Italiaanschen boer en werkmans. Er zijn in Italië 1500 gemeenten, die geen of slechts brak water hebben; in 3600 gemeenten wordt geen apotheek gevonden; 600 gemeenten zijn ontbloot van een kerkhof; men werpt de lijken in putten of bergt ze op in knekelhuizen. Met de voeding is het op tal van plaatsen allertreurigst gesteld. Men telt niet minder dan 1700 gemeenten, waar de bevolking slechts bij feestelijke gelegenheden, of in geval van ernstige ziekten... brood eet! Het zout is te zwaar belast, dan dat men er gebruik van kan maken en reeds in 1883 stelde de bekende Belgische staathoudkundige Emile de Laveleye (waarlijk geen „clericaal“) den Italiaanschen boer op één lijn met den armen Egyptischen fellah. Daar, waar de ellende 't minst is, verdient hij toch niet meer dan 60 à 80 centesimi (nog geen halven gulden) daags. Het gebruik van vleesch is bijna overal op het platteland onbekend. Het gemis aan goede voeding en de verwaarloozing van alle eischen der hygiëne slepen natuurlijkerwijze de erbarmelijkste gevolgen na zich. In niet minder dan 194 districten, met een bevolking van zes miljoen zielen, heerscht onafgebroken de malaria. Het volk verwildert door zijne lichamelijke ellende, de ondeugd neemt toe. Toch maakt de liberale pers zich boos, wanneer de H. Vader verklaart, dat Hij met den bestaanden toestand geen vrede kan hebben en dat Italië's belang vordert een anderen weg te bewandelen. Het anti-clericale liberalisme heeft van Italië een modelstaat willen maken. Daar zou het zijne zegeningen uitstorten en het „clericalisme“ aantasten in zijn hartader.... IJdele waan! Het zwaard der overweldigers heeft zich gekeerd tegen hen, die het hanteerden en een smartelijk ontwaken is op de bedwelmeling der Revolutie gevolgd.

Frankrijk.—De Mahomedaansche afgevaardigde Grenier, die indertijd veel van zich heeft doen spreken door zijne openbare waschingen in de Seine en de verontwaardiging zijner medeleden gaande maakte, toen hij in 1881 de

waschkommen van het Kamergebouw zich de voeten wilde reinigen, heeft weer wat nieuws ondernomen, om zich in opspraak te brengen. Hij is bezig gelden in te zamelen, om een medresseh of Mahomedaansch seminarie te Parijs op te richten. Daarin zou een volledige leergang worden gegeven over den Koran en de Mahomedaansche leer, alsmede onderwijs worden verstrekt in de Arabische taal.

Rusland.—In plaats van den overleden Graaf Deljanef is thans benoemd tot Minister van Onderwijs de curator van den Moskauer leerkring, geheimraad Bogolepof. Dit is de 15e Minister voor dit departement sinds de instelling van dit Ministerie (8 Sept. 1802). Hij is een zeer beroemd geleerde, die veel in het buitenland studeerde en talrijke werken over het Romeinsch recht schreef. Slechts 52 jaar oud, is hij algemeen bekend, en alle bladen juichen deze benoeming zonder onderscheid ten zeerste toe, een zeldzaamheid, die vooral in Rusland niet vaak voorkomt.

Engeland.—Van de Engelsche expeditie dwars door Afrika, van het Zuiden naar het Noorden, die majoor Gibbons wil ondernemen, worden de volgende bijzonderheden medegedeeld. De expeditie wordt gesteund door het Britsch Aardrijkskundig Genootschap en ook door de Regeering. Zij voert draagbare sloepen van aluminium mede, die uiteen worden genomen in stukken van 120 Eng. ponden elk. Een dezer sloepen heeft twee machines, zoodat men er naar verkiezing twee stoomsloepen van kan maken. De leden der expeditie zijn met Mausergeweren gewapend en nemen vijf duizend patronen mede. De expeditie zal van haar oorspronkelijken weg afwijken om de bronnen van den Congo op te sporen.

Amerika.—In den loop van het jaar 1897 is het aantal der Katholieken in de Vereenigde Staten met 445,000 toegenomen en bedraagt thans 9,856,600. Het aantal priesters nam toe met 500, zoodat er thans 10,900 zijn; daarvan behooren 2800 tot verschillende orden. Er zijn 14 aartsbisdommen, 77 bisdommen (met 97 seminariën en 3900 studenten); 820,000 kinderen bezoeken Katholieke scholen, en 38,000 weezen worden in Katholieke gestichten verpleegd. Het aantal Katholieke inrichtingen van hooger onderwijs bedraagt 16. Het zielental der Katholieke bevolking van New-York is met 25,000, dat van Chicago met 15,000 in het afgelopen jaar vermeerderd, zoodat er in eerstgenoemde stad 825,000, in de tweede 650,000 Katholieken zijn, te Philadelphia 450,000 enz.

—Met den dag neemt de spanning toe. Zelfs die bladen, die niet tot den oorlog met Spanje aanzetten, melden nu dat de zaken zoodanige wending hebben genomen dat het waarschijnlijk is dat voor den 10n April de oorlog zal uitbarsten. De laatste berichten loopen tot den 26 Maart. Zij geven weinig hoop op het behoud van den vrede. Order is reeds gegeven om de oorlogsschepen, die tot nu toe wit waren, zwart te verven. Zwart is de oorlogskleur voor schepen. Te Washington was de stemming op den 25n. zeer oorlogszuchtig.

Ingezonden Mededeelingen

DE GEZONDE VROUW

heeft, afgezien van elk gevoelen over gestalte en gelaat, een aantrekkelijkheid, die haar alleen eigen is. De frischheid harer wangen, haar veerkrachtige stap, haar welluidende stem, het gelukkig doel van haar leven — dit alles zijn als zooveel magneten, die de geheele wereld tot haar trekken. Hoe een wonderlijke en kostbare zaak de gezondheid ook is, toch is zij niet zoo moeilijk te verkrijgen als sommige moedelloozen wel denken. De meeste ongesteldheden bij de vrouw komen voort uit slecht bloed, onvoldoende voeding en algemeene verzwakking. De moderne wetenschap verschaft het beste geneesmiddel in dezen toestand, namelijk

HET PREPARAAT

VAN WAMPOLE.

Dit preparaat bevat alle herstel aanbrengeende en voedende bestanddeelen van de zuivere Levertraan, door ons uit de versehe lever van kabeljauw getrokken, *nichtans zonder den walgelijken smaak en kleur*, en is vermengd met Hypophosphiten en Extracten van mout en wilde kersschillen. Wanneer dit preparaat voor den maaltijd genomen wordt, geeft het den eetlust op, vocht goed, geeft levenskracht, vermeerderd het bloed en neemt bij de vrouw de bijzondere zwakheden weg, die de ware oorzaak zijn van hare ongesteldheid. Het is een troost voor uitgeputte vrouwen, voor moeders met zuigelingen, voor meisjes, die tot den volwassen leeftijd geraken. Hunne bloedsomloop dwijft en het versterkt hun borst. In één woord het preparaat van Wampole voedt en ontwikkelt het geheele lichaam, en brengt menige verrassing aan zwakke, hopelooze en moedellooze lijdens. Het is het typisch succes, dat door de geneeskunde in onze eeuw is verkregen, en een geneesmiddel, dat in overeenstemming met de krachten der natuur werkt. Een flesch slechts overtuigt reeds. Het is zoet als honig. Niemand kan door dit preparaat bedrogen worden. Bij alle apothekers wordt het verkocht.

EMULSION DE SCOTT.

Los médicos la recetan por la confianza que tienen en ella. Su fórmula les es conocida y además están persuadidos que un producto que procede de los laboratorios de una de las principales casas del mundo no puede contener sino las mejores sustancias, elaboradas con esmero y la ciencia. Tal es la „Emulsión de Scott.“

Barquisimeto, Abril 9 de 1894.
Señores Scott y Bowne, Nueva York.

He empleado muchas veces en señoras y niños escrofulosos y debiles la Emulsión de aceite de hígado de bacalao que ustedes preparan, notando que la soportan bien, y que han mejorado en su digestión y nutrición; ha hecho desaparecer algunas enferme lades cutáneas, no se repite como el aceite puro, ni ocasiona diarreas.

Soy de ustedes atento servidor,
DR. CALIXTO GONZÁLEZ, Caracas, (Venezuela).

ADVERTENTIEN.

OVERLEDEN op den 30n. Maart jl. op den leeftijd van ruim 56 jaar, onze geliefde zoon en broeder, de Weledelgestrenghe Heer **David Gaerste Wz.**, in leven gepensionneerd Gezaghebber van Aruba.

WED. W. C. GAERSTE.
JOHAN GAERSTE.
HENDRIK GAERSTE.
Curaçao, 7 April 1898.

Voor de vele bewijzen van deelneming, ondervonden bij het overlijden van onzen geliefden zoon en broeder, den Weledelgestrenghe Heer **David Gaerste Wz.**, betuigen wij hierbij onzen hartgrondigen dank.

WED. W. C. GAERSTE.
JOHAN GAERSTE.
HENDRIK GAERSTE.
Curaçao, 7 April 1898.

MANIFESTAMOS por la presente nuestra sincera gratitud á todas aquellas personas que de alguna manera nos ha demostrado su aprecio durante la enfermedad y en la muerte de nuestra querida hermana **Marcellina Ignés**, acaecida el 22 del presente.

La Guaira, Marzo 31 de 1898.
JAN A. DE LEON.
FRANÇOIS DE LEON.

Bekendmaking.

De verkoop van **ZILVEREN, GOUDEN en JUWEELEN VOORWERPEN**, beleend ter *Spaar- en Beleenbank* van 1 Juli t/m 31 December 1895, onder N°. 2809 E t/m N°. 7068 E, zal plaats hebben op Dondervag den 14den April a. s. en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, den 24 Maart 1898.

De Voorzitter,
M. P. CURIEL.

ANUNCIO.

Bendementoe di PREENDANAN di PLATA, ORO i DJAMANTA koe tin placa fia ariba nan na Spaar-en Beleenbank, esta esnan for di 1 di Juli té 31 di December 1895 bao di N°. 2809 E té N°. 7668 E, lo toema lugá dia Huebes 14 di April i dianan koe ta sigui.

Ta jama interesadonan di bin paga nan interes, afin di evita nan bendementoe.

Curacao, 24 di Maart 1898.
President,
M. P. CURIEL.

Allen, die iets te vorderen hebben van — of verschuldigd zijn aan den boedel van wijlen den Heer C. Sprock Cz. worden hierbij geroepen: de eerstgenoemden, om hunne schuldvorderingen met de bewijzen hiervan, binnen den tijd van 14 dagen, gerekend van heden af, in te dienen en

de laatstgenoemden, om het door hen verschuldigde binnen den tijd van eene maand, gerekend van heden af, te laten aanzuiveren bij den tweeden ondergeteekende, ten kantore van wijlen gemelden heer Sprock, hetwelk dagelijks daarvoor van 3 tot 5 uur P. M. open zal zijn.

Curacao den 1n April 1898.

Namens de belanghebbenden.

C. W. PIETERSZ Lz.

L. P. G. ECKH

A. W. NEUMAN Fz.

FOTOGRAFIA SOUBLETTE

Este muy conocido Taller se ofrece de nuevo sus trabajos a sus numerosos clientes, acaba de recibir máquinas de las últimas invenciones y tiene constantemente de venta aparatos e ingredientes frescos para el arte fotográfico.

HORAS DE TRABAJO
de 8 A. M. — 4 P. M.

Door ons in 1897 uitgevonden *Vine Palmatine Zeep* is de meest gerenommeerde Nederlandsche Toiletzeep, fijn geparfumeerd, bijzonder zacht voor de huid en de meest geschikte Zeep voor zuigelingen en kinderen en voor alle personen, die prijs stellen op eene gezonde blanke en zachte huid.

Voor de tropische luchtstreken is deze Zeep uitmuntend, daar zij door zuiverheid van fabrikaat en hoog zeepgehalte onveranderlijk en niet aan uitdrogen onderhevig is.

Onze *Palmatine Zeep* staat onder voortdurende controle van Dr. P. F. VAN HAMEL ROOS en A. HARMENS Wzn. te Amsterdam.

Ieder stukje moet van onzen naam en gedeponeerd fabrieksmerk *"HET JYKER"* voorzien zijn.

Men wachte zich voor de talrijke namaakfels.

SOLIEDEVERKOOPEERSGEZOCHT

GEBRs. DOBBELMANN,

Nijmegen.

Zeepfabrikanten

N. WOUTERLOOD PJ^z

te LEIDEN.

FABRIKANT VAN

Verduurzaamde

Levensmiddelen.

Gedeponeerd

N.B. Nevensstaand

merk komt voor op de

bodems of deksels der

blikken, op de etiketten

en verpakkingen.

Botica Central

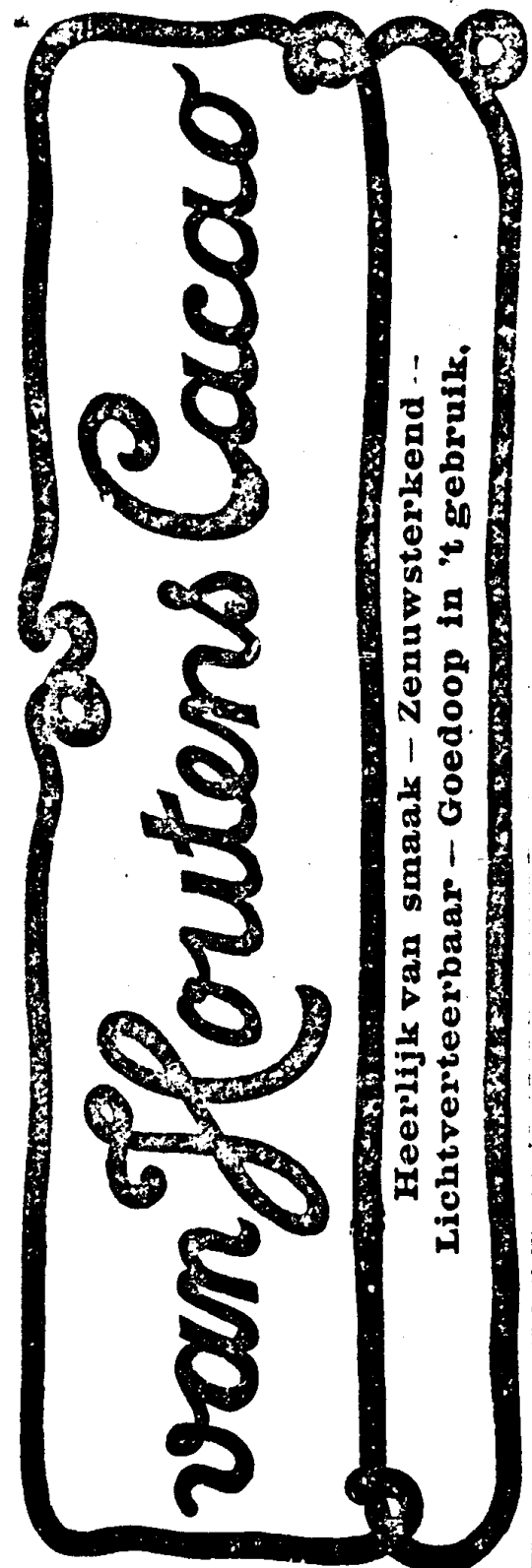
DE LANNOY & Co

CURAZAO — OTRABANDA

CALLE ANCHA N° 160

Teléfono N° 197.

Surtido completo de drogas y medicinas de patente de las más modernas; perfumes de varias fábricas, anteojos, tabacos, semillas de hortalisa, cacao y chocolate de distintas marcas, vinos del Rin y tinto de los más renombrados, cerveza blanca y negra, etc. etc..

LUZ DIAMANTE

LONGMAN & MARTINEZ, NEW YORK.

Libro de Explosión, Humo y Mal Olor.

De Venta Por

Las Ferreterías y Almacenes de Viveros.

TOSES Y CATARROS.

Como curativo de la Tos y del Catarro no tiene igual la Emulsión de Scott. Hay gran diferencia entre "detener" ó "aliviar" y curar radicalmente un catarro ó tos. No puede haber curación real sin hacer desaparecer la causa de la enfermedad. La Emulsión de Scott devuelve al sistema robustez y fuerzas haciendo que no esté tan expuesto á estas enfermedades. El principio de la Tisis es á menudo un catarro ó tos. Como la

Emulsión de Scott

Marca de Fábrica.

de aceite de hígado de bacalao con hipofosfitos de cal y de sosa cura tan efectivamente la tos y el catarro, se la considera muy necesaria medicina de familia que es prudente conservar en la casa contra tan frecuentes afecciones. Es agradable al paladar. Los niños la toman con verdadero placer y los transforma de raquíticos y endeblez á fuertes y rollizos, blindandolos, por decirlo así, contra las Toses y Catarros y otras enfermedades. Pruébese. No hay nada mejor para curar la Anemia.

De venta en las Boticas. Rechácense las imitaciones.

Scott y Bowne, Químicos, Nueva York.

M.B.GORSIRA & Co

— HEERENSTRAAT —

tienen constantemente un surtido de toda clase de mercancías renovado por todos los vapores.

Novedades.

Artículos de fantasía

etc., etc., etc.,

MÁQUINAS DE COSER DE SINGER LEGÍTIMAS.

PRECIOS DE REALIZACIÓN.

STEEDS

blijft de intekening geopend op de

Papiamentsch-Hollandsche Woordenlijst

DOOR

ALFREDO F. SINTIAGO

Nadere informaties te bekomen te Otrabanda, Quinta-Straat N° 6 of in den Boekhandel van de Heeren A. Bethencourt en Zonen, Willemstad,

Zie N° 743 van de *Amigoe di Curacao*.

TYD-TAFEL

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSCHEN

NEW-YORK.

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAZAO, CORO EN MARACAIBO

1898	Philadelph	Caracas	Venezuela	Philadelph	Caracas	Venezuela
Vertrekt van NEW YORK	Maart 26	April 5	April 16	April 26	Mei 5	Mei 1
Komt aan te CURAZAO	April 1	" 11	" 22	Mei 2	" 11	" 20
Vertrekt van	" 2	" 12	" 23	" 3	" 12	" 21
Komt aan te PRO. CABELLO	" 3	" 13	" 24	" 4	" 13	" 22
Vertrekt van	" 4	" 14	" 25	" 5	" 14	" 23
Komt aan te LA GUAYRA	" 5	" 15	" 26	" 6	" 15	" 24
Vertrekt van	" 7	" 18	" 29	" 9	" 17	" 28
Komt aan te PRO. CABELLO	" 8	" 19	" 30	" 10	" 18	" 29
Vertrekt van	" 9	" 20	" 31	" 11	" 19	" 30
Komt aan te CURAZAO	" 10	" 21	Mei 1	" 12	" 20	" 31
Vertrekt van	" 11	" 22	" 2	" 13	" 21	Jun 1
Komt LA GUAYRA aan	" 12	" 23	" 3	" 14	" 22	" 2
om passagiers en Mail aan wal te zetten en in te nemen						
Komt aan te NEW-YORK	" 18	" 29	" 9	" 18	" 29	" 8

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAZAO	April 2	April 12	April 23	Mei 3	Mei 12	Mei 21
Komt aan te MARACAIBO	" 3	" 13	" 24	" 4	" 13	" 22
Vertrekt van	" 9	" 19	" 29	" 8	" 18	" 28
Komt aan te CURAZAO	" 10	" 20	" 30	" 9	" 19	" 30

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd hebben seer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia., Agenten.